

Een fetisj gebaseerd op gevoelens van superioriteit in documentaire Afrikaanse Bruid

Roosje van der Kamp • 1 september 2021, 07:00

Het Parool

Afrikaanse Bruid. ©-

De Belgische zestiger Gilbert behandelt zijn Afrikaanse vriendinnen – vooral jonge, Keniaanse vrouwen die hij op internet heeft ontmoet – met respect. Althans, dat zegt hij. Hij vergelijkt zichzelf met de lokale mannen, die hij ‘echte primitieven’ noemt. Maar hij beledigt zijn vriendinnen ook constant, maakt hen uit voor dieven en verlaat hen dan voor weer een nieuwe vrouw. De documentaire *Afrikaanse Bruid* geeft een inkijkje in de tegenstrijdige houding van een witte man jegens het Afrikaanse continent.

In het begin van de film spreken de vriendinnen van Gilbert vol lof over hem. Maar aanvankelijk terloopse opmerkingen over zijn lelijke kop worden gaandeweg felle kritiek. Niet alleen kritiek op Gilbert, maar op alle westerse mannen die met hun kleine pensioen naar Afrika vertrekken.

Met hun portret van Gilbert verbeelden regisseurs Roy Dames en Jos Driessen een bredere Afrikaanse droom, eentje die vooral gebouwd blijkt te zijn op wrok, hypocrisie en racistische vooroordelen. Gilbert was op slag verliefd op het continent, vertelt hij. “*Once you go black, you always go black.*” Het is geen echte waardering die Gilbert blijkt te voelen, maar een fetisj gebaseerd op superioriteitsgevoelens.

Afrikaanse Bruid is daarmee een ontmaskering. Met geduld schetsen Dames en Driessen een portret van een verscheurd man. De kijker krijgt het vertrouwen om zelf conclusies te trekken uit de observerende beelden – al kunnen de makers het soms niet laten om een kritische vraag te stellen. “Waarom ben je dan hier?” wordt Gilbert gevraagd wanneer hij begint te tieren over de lokale bevolking. Het lijkt zo’n simpele vraag, maar het lukt Gilbert niet om een bevredigend antwoord te geven. En juist het uitblijven van een antwoord spreekt boekdelen.

Trailer AFRIKAANSE BRUID

